

остави да са хване на работа въ Бостонъ.

Тогазъ В. Франклинь са рѣши да иде на друго мѣсто. При тѣзи несправедливостъ дѣто не испълни задълженията си на единъ братъ той прибави още една: « остави скритомъ своята челядъ, която въ таквазъ неочаквана случка, паднѣ въ по голѣма горчевина ». Безъ да вѣсти нѣкому, той продаде нѣколко отъ книгитѣ си и като доби малко пари, на Септемврия 1723 год. той трѣгнѣ за Ньов-Йоркъ. Когато отиваше отъ Бостонъ за Ньов-Йоркъ една случка го направи да напусне да са храни само съ билки и трѣви. Той обичаше много рибата. Моряцитѣ задържани отъ безвѣтріе въ единъ завои зехъ да ловятъ моруни. Въ туй време, когато тѣ ги чистяхъ за печенье, Франклинь стоеше при тѣхъ и видѣ по-малки морунки погълнѣти и застоели са въ корема на голѣмитѣ.

« А, а! каза той, вий са едете една друга! Че защо ли нѣкъ тогазъ да не ви еде човѣкъ? » Туй забѣлѣжванье го накара да са откаже отъ своята система. Съ една остроумна забикалка, той са освободи отъ своята мания.

В. Франклинь не можи да намѣри работа въ Ньов-Йоркъ. Тукъ книгопечатаньето процѣвтаваше не повече, отъ колкото въ другитѣ колонии, които още добивахъ всичко изъ Англия, малкото бѣли книги, газетитѣ дору и календаритѣ.

Да направи революция въ туй отношение, ето каква бѣ работата на Франклина. Но по негово време като нѣмаше средства за помилка му въ Ньов-Йоркъ, той рѣши да отиде далечъ, въ Филадельфия. Тукъ той прис-